

fe. Lugossy László

Kezdetben fényképészetet tanult. A képzőművészet mellett filmmel, irodalommal és zenével is foglalkozik. Alapítója a szentendrei Vajda Lajos Stúdióinak, 1980–1986-ig az A.E. Bizottság zenekar tagja. Létrehozza az Inkaszámtan alkalmi társulatot (1983), barátaival megalakítja az Új Modern Akrobatika music-performance (1985–1992) és a Batu Kármén zenekart. A képzőművészettel 17 éves kora óta foglalkozik. A 60-as évek közepén ef Zábó Istvánnal Kecskeméten egy klubot hoztak létre, ahol kiállításokat, irodalmi esteket, beatkoncerteket szerveztek és azokban közreműködőként fel is léptek. Ekkor született meg a 1968-tól 1977-ig rendezett szentendrei szabadtéri kiállítások ötlete is. Korai kecskeméti éveit Tóth Menyhért festészete volt nagy hatással rá.

A 70-es évek elejétől állít ki rendszeresen. A modern művészetről alkotott elképzeléseit ösztönös művészeti kifejezésekkel való kísérletezéssel tágitotta. A kollázstechnika felhasználásával rajzol, fest, fotót applikál, videófilmet készít, emellett költői szövegeket is ír. Munkásságában szorosan összefonódik a képzőművészeti kifejezés a költészettel, zenével és mindenféle kreatív tevékenységgel. Kezdeti, kísérleti időszakában vált művészetalkotó tevékenységének leg-meghatározóbb vonásává a szabad, természetes és spontán megnyilvánulás. Képi fantáziában, ötletekben oly gazdag, hogy munkásságát nem lehet egymástól elkülöníthető korszakokra osztani, legfeljebb technikai szempontból beszélhetünk bizonyos képciklusokról (Finom c. sorozat, Azonos lények, különféle szenvedések c. sorozat). A kelet-európai underground avantgarde tipikus képviselője, aki felfogásban, minőségben és megjelenési formában egyaránt új műtárgytípus megteremtésére törekszik. Gyakran leegyszerűsített, neoprimitivista stílusban dolgozik, de a hagyományos műfaji kereteket átszakító művészeti kísérletein belül hangköltemények, nyers-hús-kompozíciók, happeningek, performance-ok, ready made-k, objektumok, environment-ek is jelzik sokrétűségét. Stílusában a pop art direkt tárgy-kultusza gyakran keveredik a graffitik szókimondó szexuális jelképrendszerével is. A magyar művészetben egyedülálló őszinteséggel találja fel – mindenféle illúziótól és szemérmességtől mentesen – a legnyilvánvalóbb dolgokat, amely a ma legvalóságosabban létező kelet-európai, fejlődésben visszamaradt társadalmak jellemzője. ~ a jellegzetesen földközeli paraszti és kispolgári világ, a kiürült folklór és a másodosztályú modernizmus keveredéséből egy sajátos, asszociációkban gazdag univerzumot épít fel (Háztáji szeánsz, Nemzetközi haldokló). Az egyedi műalkotás létrehozása helyett célja a tárgyak lappangó erejének megmutatása. A lepusztult külvárosi környezet banális tárgyaiban, a háztáji állatok, a konyha, a nejlonszatyor, a hidegen villózó neoncső, a szakadt fólia és a vadonatúj, csillogó alumínium vizesvödör stb. eklektikusan összetákolt maradványaiban ősi, archaikus értékeket keres. A hétköznapi lét hulladékaiból a harmadik világ kultikus-mitikus asszociációi mintájára teremti meg ritualizált közhelyszituációit. Művészetében a tárgyi hordalékok asszociációi mítoszként és ellenmítoszként egyaránt értelmezhetők. A jelképek és banalitások keveredését, elhanyagolt trágárságát és zilált tákoltságát kíméletlenül és mégis szeretetteljesen laza, nyájas és elfogadtató módon tárja szemünk elé a művész. Dadaista művészelődeitől, Tristan Tzarától és Marcel Duchamp-tól különbözve nem provokálni, inkább hatni kíván, amikor az élet láthatatlan dimenzióit teszi láthatóvá. (artportal.hu)

Egyéni kiállításai:

Békéscsaba (1973)

Budapest (1975, 1979, 1984, 1985, 1987, 1991, 1993, 1995, 1996, 1998, 1999,
2000, 2001, 2002,
2005, 2006, 2007, 2009)

Bydgoszcz (1976)

Szentendre (1976, 1978, 1980, 1988, 1996, 2008, 2009)

Lapos (1978)

Kecskemét (1983)

Székesfehérvár (1984, 1989)

Zalaszentmihály (1984)

Pécs (1985)

Wien (1985)

Dunaújváros (1986, 1995)

Hamburg (1986)

Västerås (1987)

Uppsala (1988)

Miskolc (1988, 1996, 2002)

Vác (1989, 1993)

Győr (1991)

Tokio (1992, 1996)

Veszprém (1994)

Sárospatak (1999)

Szombathely (2007)

Kiskunfélegyháza (2008)

Csoportos kiállítások:

Horváth
&
Lukács

Budapest (1982, 1984, 1985, 1988, 1994, 1997, 2000, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009)

Nürnberg (1982)

Lausanne (1982)

Szentendre (1982, 1983, 1985, 1988, 1997, 1999, 2006)

Brasilien (1983)

Székesfehérvár (1985, 1987)

Zürich (1987)

Frankfurt am Main (1987)

Kassel (1987)

Aachen (1989)

Koppenhagen (1990)

Tokio (1992, 1996)

Quebec (1994)

Köln (1997)

Vilnius (1997)

Bucharest (1998)

Bern (1999)

Miskolc (1999)

Szombathely (2007)

Film- és videómunkái:

1993 Jégkrémballet-forgatókönyv

1988 Önuralom /60 perc/ - rendező

1989-1992 Népfürdő /10 perc/- rendező

1990 Halálutak és angyalok- dalszöveg és látványtervek

1991 Éljen a világ és tánguljon /25 perc/ Medvigy Gáborral

1992 Arckép bemondónővel /43 perc/ Medvigy Gáborral

1992 Neoszarvasbika /68 perc/ - rendező

Horváth
&
Lukács

1993 Ádám, Éva és Joe /65 perc/ - rendező

Könyvei:

fe.Lugossy László: Atavisztikus levelek- Tatabánya, 1193. Új Forrás Kiadó

fe.Lugossy László: Nők vérbe zárva- Budapest, 1993. Laza Lapok kiadásában

Horváth
&
Lukács